

[Ole Bjørn Kraft.]

ikke skulde lovfæste Arbejdstiden, som vi har foreslaaet.

For det første mente Ministeren, at der ingen Grund var til at ændre en Lov, naar Parterne ikke har udtalt Ænske derom. Jeg ved ikke, om Parterne har været spurgt direkte om dette Spørgsmaal, men jeg kunde godt tænke mig, at hvis man gjorde det, vilde der fremkomme Udtalelser, der kunde styrke den Opfattelse, som vi gør os til Talsmand for; jeg maa formode, at naar de ikke foreligger, skyldes det, at man ikke har ment, at der var nogen Mulighed for at gaa denne Vej.

Derefter vendte den højtærede Minister sig til Fabriklovens § 26 og sagde, at han vilde ikke ændre Fabriklovens Principper ved en Lov som denne. Men jeg mener ikke, der sker en Ændring af Principperne i den Lov, fordi man i et ganske særligt Forhold vedtager en ganske bestemt Beslutning, som er nøje begrundet i disse Virksomheders særlige Forhold. Jeg tror ikke, man derfra vilde kunne drage nogen som helst Paralleller eller drage Konsekvenser paa andre Omraader, og derfor mener jeg ikke, dette Argument med Rette kan føres i Marken imod vort Forslag. Og jeg synes, det saa meget mindre kan det, som det jo dog er en Kendsgerning, at den Arbejdstid, vi ønsker lovfæstet, nu har været gældende i 14 Aar, og der er ikke nogen, der ønsker, at den ikke fortsat skal være gældende.

Selv om den højtærede Minister ikke er saa varm en Ven af Mandagsnumrene, som den socialdemokratiske Ordfører til min store Glæde er, er Ministeren dog vel ikke en Fjende af Mandagsnumrene. Jeg ved nok, at man maaske ikke i Almindelighed kan sige, at den højtærede Socialminister er Pressens Ven, det har den højtærede Minister jo ogsaa selv ved adskillige Lejligheder givet Udtryk for, men jeg tror ikke, at Ministeren vil være i saa høj Grad en Fjende af Pressen, at han vil søge at udrydde den paa enkelte Ugedage, saa jeg formoder, at det er Ministerens Hensigt at fortsætte med den Dispensation.

Nej, den væsentligste Indvending, som kan rettes imod vort Forslag, er i Virkeligheden den, som den radikale Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rager, fremkom med. Det er dog et Standpunkt at indtage at sige: Kunde det ikke tænkes, at Udviklingen kunde ændres paa en saadan Maade, at det vilde være uheldigt at have denne Arbejdstid lovfæstet? Men det tror jeg ikke,

det ærede Medlem har Ret i, jeg tror, han ser forkert herpaa. Jeg kan ikke tænke mig, og der er ikke Spor af Grund til at tænke sig, at der vil komme en Udvikling, der vil ændre den Kendsgerning, at det vil være nødvendigt for at faa Mandagsnumrene ud at paabegynde Arbejdet Kl. 10 Søndag Aften. Jeg tror i Virkeligheden, det er en Fiktion, og derfor mener jeg, der ikke kan fremføres virkelig holdbare Indvendinger imod det Forslag, der er fremsat.

Det ærede Medlem Hr. Schrøder talte om, at Arbejderne vil ikke have de frygtelige Tilstande tilbage, som eksisterede tidligere. Jeg tror nok, at det ærede Medlem her er paa Spurvejagt med en meget stor Kanon, thi jeg tror ikke, man kan sige, at der er Tale om frygtelige Tilstande, fordi der bliver fastslaaet en Tilladelse til, at Arbejderne maa begynde deres Arbejde Søndag Aften Kl. 10 for at faa Mandagsnumrene ud, saa meget mere som det ærede Medlem og alle Typografer og de Arbejdere, der arbejder i den Virksomhed, jo er i høj Grad interesserede i at faa denne Tilladelse. Jeg tror, det var en Reminiscens fra tidligere Tid, som pludselig dukkede op i det ærede Medlems Hjerne, og som ikke hører hjemme i den Realitetsforhandling, som her finder Sted.

Rager: Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen fremkom med nogle Udtalelser om Haandværkets vanskelige Stilling. Denne vanskelige Stilling, som Haandværket har, vurderes vistnok fra alle Sider lige højt og omfattes af alle Partier med samme Interesse, men naar vi andre i Øjeblikket ikke har ment, at det var nødvendigt ved Diskussionen om dette Forslag her i Tinget at gaa ind paa en nærmere Undersøgelse af de Restriktioner, som ligger i de første 6 Paragraffer, er det aabenbart, fordi vi paa dette Punkt har mere Tillid til det saglige Arbejde, der er udført i det andet høje Ting, end det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen har; han synes kun at have Interesse for det andet høje Tings Arbejde, hvor det falder ind paa det politiske Omraade. Men jeg har altsaa udtalt mig, som jeg har gjort i Dag, netop under Hensyn til, at Sagen formentlig er undersøgt sagligt tilstrækkeligt i det andet høje Ting.

En anden Bemærkning, jeg gerne vil gøre, er med Hensyn til den frygtelige Trusel mod Bladenes Mandagsnumre, disse alle Avislæseres Skræk. Jeg vilde finde det meget beklageligt, om det blev umuligt at faa Mandagsnumrene udgivet, for det er netop